

maa jeg vedblivende se saaledes paa denne Sag, at de Konservative ikke i Øjeblikket kan give den deres Tilslutning.

Borgbjerg: Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at den politiske Ligelighed i Repræsentationen er det vigtigste, men derfor undervurderer vi dog heller ikke fra vor Side, hvad en saa stor Ligelighed som muligt i den lokale Repræsentation kan betyde. Vi vil politisk Ligelighed, men vi vil ogsaa i saa høj Grad som muligt lokal Ligelighed i Repræsentationen. Men til Hr. Korsgaard, der erkendte, at hvis det skulde vise sig, at de 29 eller, som det nu bliver, de 31 Tillægsmandater ikke slog til — og det erkendte han, der var en Mulighed for, det var lige paa Nippet ved det sidste Valg —, saa vilde de Konservative være med til at benytte disse 3 Tillægsmandater, til ham vil jeg sige, at han skulde hellere være med til at kaste Brønden til, inden Baret er druknet. Nu har vi en Mulighed for at afværge en saadan uheldig Mulighed, at heller ikke denne Valglov fuldt ud tilvejebringer den politiske Ligelighed i Repræsentationen. Det er før sent, naar først Valget er afholdt. Hr. Korsgaard regnede med, at dette kunde ske, og det kan meget let ske. Vi faar en ny Repræsentation nede fra Sønderjylland, og vi ved ikke, hvordan den kommer til at se ud ved Kredsordningen; men det kunde hænde, at den Tendens, der allerede var ved sidste Valg til, at Venstre blev overrepræsenteret, kunde komme til at vise sig endnu stærkere derigennem, det er i alt Fald en Mulighed, saaledes at Hr. Korsgaard ikke vil faa den fornødne politiske Repræsentation ved det kommende Valg, og det er det, vi andre tilsigter ved dette Forslag. Vi maa jo huske, at det er et Valg, der vil komme til at gælde for 4 Aar. Jeg vil meget tilraade Hr. Korsgaards Meningsfæller, hvis de deler Hr. Korsgaards Betragtningssmaaede, da at benytte Lejligheden nu. Hvis det gaar galt ved det kommende Valg, og deres Parti faar 1 Mandat eller 2 færre, end der tilkommer det, saa kan der først raades Bod derpaa om 4 Aar. Hvorfor saa ikke gribe denne Lejlighed til at faa Sikkerhed for en retfærdig Fordeling ved at vedtage disse Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Der er, finder jeg, ikke nogen Anledning

til at optage nogen Diskussion med Hr. Borgbjerg angaaende hans Udtalelser om Venstres Stilling. Jeg vil kun, for at der ikke senere skal blive nogen Misforstaaelse mellem os, betone, at naar vi fra vor Side ser anderledes paa dette Retfærdighedsprincip, som det ærede Medlem omtalte, ligger det i, at vi mener, Retfærdigheden byder, at man ved et Repræsentationssystem til Folketinget tager et langt videre Hensyn til de spredt befolkede Egne, end Hr. Borgbjerg finder rimeligt. Men om selve Sagen vil jeg kun sige, at da vi i Sommer vedtog Valglovstillæget, var der Enighed om, at nu skulde Valgloven blive ved at gælde uændret ved de Valg, der skulde foregaa i Sommer, og saa skulde vi bagefter forhandle i en Kommission om, hvorledes vi saa paa mulige Ændringer. Jeg vil derfor sige, at man bryder ved disse Ændringsforslag den Enighed, og gør det her, hvor det netop gælder om hurtigst muligt at faa gennemført den Lov, som giver Sønderjyderne Adgang til Repræsentation paa Rigsdagen. Ellers finder jeg ikke, at de yderligere Bemærkninger, Hr. Borgbjerg nu fremkom med, giver mig Anledning til nogen Modsigelse nu.

Borgbjerg: Vi Forslagsstillere kan ikke erkende, at disse Ændringsforslag bryder med nogen Forudsætning af den Art, Indenrigsministeren omtalte. Man udvidede Folketingets Medlemstal gennem Grundloven, saaledes at det kunde blive 152. Hvis man havde brugt de 12 overskydende Mandater til den sønderjydske Repræsentation, vilde dette Spørgsmaal selvfølgelig ikke have rejst sig, saa havde der ikke været nogen som helst Anledning, ikke nogen som helst Mulighed for at fremsætte disse Ændringsforslag; det er klart. Men da vi i Foraaret vedtog Valgloven, vidste man endnu ikke, hvor mange af de 12 Mandater man vilde lægge Beslag paa, eller om man vilde lægge Beslag paa dem alle. Nu viser det sig, at man kun lægger Beslag paa 9, der staar altsaa endnu 3 til Raadighed, og dem foreslaar vi at anvende paa en Maade, der stemmer med Retfærdigheden og yderligere giver Garanti for en ligelig politisk Repræsentation. Dette er ikke i mindste Maade i Strid med Forudsætninger, som vi fra vor Side er gaaet med til.

Hermed sluttede Forhandlingen.